

שמיני עצרת

קטע א. כ"י 22 דף 2. ערבית¹⁶³

(ע"א) ... עבדה לא תעשו (וי' כג, לו) אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יי שבעת ימים כיום הראשון שבתון וכיום השמיני שבתון (שם, לט)

ועל יד עבדיך הנביאים נאמר¹⁶⁴ ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהלהם ויאכלו שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יי לדוד עבדו ולישראל עמו (מ"א ח, סו)

ובדברי קדשך כתוב לאמר ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון ועד היום האחרון ויעשו חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט (נח' ח, יח) ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם ורציתי אתכם נאם יי אלהים (יח' מג, כז)

אלהנו ואלהי אבותנו גלה כבוד מלכותך. מלוך על ישראל עמך במהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותנו כנס מירכתי ארץ. והביאנו יי אלהנו לציון עירך ברינה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם (ע"ב) ויאמרו מעשיך יי אלוהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה

אנא אלהנו יעלה ויבא יגיע יראה ירצה ישמע יזכר יפקד זכרוננו פקדוננו זכרון עמך בית ישראל, עירך ארצך היכלך מקדשך מעונך זבולך עדתך נוך פליטתך לפניך לטובה ולרחמים ביום מקרא קדש הזה ביום שמיני עצרת הזה. זכרנו בו לטובה יי אלהנו, פקדינו בו לברכה ולרחמים מלכנו, חוסה אתה יי אלהנו, הגן והרוח הצל וחמול ורחם עלינו והושיענו וחנונו וענינו והרוח לנו מצרותינו, כי אליך ענינו, כי אל חנון ורחום אתה לבדך נקראת. ויהי יום מקרא קדש הזה יום שמיני עצרת הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לישועתינו

והשיאנו יי אלהנו את ברכת מועדיך לשלום כאשר אמרת ורצית. כן תברכנו סלה. כי בישראל עמך בחרת ואותנו קידשת. ויום שמיני עצרת הזה באהבה ושמחה הנחלתנו

ב'רוך' אתה יי מקדש ישראל ויום שמיני עצרת ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש

קטע ב. כ"י 23. ערבית, מוסף, יוצר, קידוש, ברכת מזון.

163 נדפס על ידי אלבוגן (מבוא, הערה 1), עמ' 432 ואילך.

164 כך, במקום 'כתוב לאמור' הרגיל. ראה גם הפיסקה הבאה.